

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย

ดร.การ นาคง ประภาส ฤกษ์พิบูลย์ และธนิช ขวัญบุญจัน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย และ (2) สร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิง ในประเทศไทย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ นักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย จากทั่วประเทศไทย ได้แก่ นักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงที่เป็นตัวแทนระดับจังหวัด จำนวน 295 คน ระดับภาค จำนวน 110 คน ระดับเยาวชนทีมชาติไทย จำนวน 45 คน ระดับเยาวชนทีมชาติไทย จำนวน 30 คน และระดับ ทีมชาติไทย จำนวน 15 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 495 คน จากประชากรทั้งหมด 1,139 คน จากนั้นคัดเลือก แบบแบบโควตา และ แบบสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) 0.86 และ ค่าความเที่ยง (Reliability) 0.77 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ปัจจัยแบบยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) และ วิเคราะห์ความถดถอย (Multinomial Logistic Regression Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงใน ประเทศไทยมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ ด้านผู้นำ นโยบายและแผน ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านการฝึกซ้อมและแข่งขัน ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา และด้านการ สนับสนุนและสวัสดิการ (2) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ (1) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงระดับเยาวชนทีมชาติไทย เปรียบเทียบกับระดับภาค ปัจจัยในการพยากรณ์ด้านผู้นำองค์กร นโยบายและแผน มีความสำคัญสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (2) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงระดับ เยาวชนทีมชาติไทย เปรียบเทียบกับระดับภาค ปัจจัยในการพยากรณ์ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ทางการกีฬามีความสำคัญสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของ นักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงระดับทีมชาติไทย เปรียบเทียบกับระดับภาค ปัจจัยในการพยากรณ์ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขันมีความสำคัญสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ

Corresponding Author: นายดร.การ นาคง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
E-mail: Trakarn.nakong@gmail.com

FACTORS IN RELATION TO THE SUCCESS OF THAI FEMALE VOLLEYBALL PLAYERS IN THAILAND

Trakarn Nakong, Prapas Ruekpiboon and Rajanee Quanboonchan
Chandnakasem Rajabhat University

Abstract

The purposes of this research were to (1) analyze factors relating to the success of female volleyball players in Thailand and (2) create equation for predicting the success of female volleyball players in Thailand. The samples of this quantitative research, which were derived from 1139 population through quota and simple random sampling, included 295 provincial representative volleyball female players, 110 regional representative volleyball female players, 45 representative volleyball female players of Thai junior national team, 30 representative volleyball female players of Thai national youth team, and 15 representative volleyball female players of Thai national team. A set of questionnaire with a 0.77 reliability coefficient was used as a tool to collect data. The statistics used in data analysis were frequency, mean, percentage, standard deviation, confirmatory factor analysis and multinomial logistic regression analysis.

The research results were as follows: 1) Factors relating to the success of Thai female volleyball players were significant at the highest level in all aspects ranking in the following descending order: leadership, plan and policy, location, materials, training and competition, potential development of sports personnel, and support and welfare, respectively. 2) Equations for predicting the success of Thai female volleyball players were divided into three types: (1) Thai female volleyball players in junior national team level compared with that of the regional level revealed that predicting factors comprising leadership, plan and policy were the most statistically significant at a 0.05 level. (2) Thai female volleyball players in national youth team level compared with that of the regional level showed that the potential development of sports personnel was the most statistically significant factor at a 0.05 level. (3) Thai female volleyball players in national team level compared with that of the regional level indicated that training and competition was the most statistically significant factor at a 0.05 level.

Keyword: Factors in Relation to the Success

Corresponding Author: Mr. Trakarn nakong, Chandnakasem Rajabhat University.

E-mail: Trakarn.nakong@gmail.com

บทนำ

กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาสากลที่ได้รับความนิยมทั่วโลกและเป็นกีฬาสากลที่บรรจุในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ทำให้ประเทศต่างๆ มุ่งหวังที่จะให้นักกีฬาของตนเองได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันและมุ่งพัฒนานักกีฬา ผู้ฝึกสอน รวมทั้งบุคลากรกีฬาวอลเลย์บอลให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยนำวิทยาศาสตร์การกีฬา เทคโนโลยีทางการกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เข้ามาพัฒนานักกีฬา ดังจะเห็นได้จากความสำเร็จของสหรัฐอเมริกา บราซิล ตุรกี รัสเซีย จีน ญี่ปุ่น เกาหลี เป็นต้น

กีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทยได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนประสบความสำเร็จเป็นที่นิยมของคนไทย เพราะถือว่าเป็นกีฬาที่อยู่คู่คนไทยมาช้านาน สร้างชื่อเสียงให้กับคนไทยมาหลายยุคหลายสมัย อีกทั้งเกมส์การแข่งขันก็มีความสนุกตื่นเต้นเร้าใจ หลายครั้งที่นักกีฬาวอลเลย์บอลของไทยประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง ได้พัฒนาการเล่นมาโดยตลอดจนก้าวขึ้นเป็นทีมระดับแนวหน้าของทวีปเอเชีย โดยคว้าอันดับ 3 การแข่งขันวอลเลย์บอลชิงแชมป์เอเชียได้ 2 ครั้ง ใน พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2550 เป็นแชมป์ทวีปเอเชียได้เป็นครั้งแรกในการแข่งขันวอลเลย์บอลชิงแชมป์เอเชียในปี พ.ศ. 2552 ทำให้ได้เป็นตัวแทนทวีปเอเชียไปแข่งขันวอลเลย์บอลเวิลด์แกรนด์แชมป์เปียนคัพในปีพ.ศ. 2552 จากนั้นในปี พ.ศ. 2555 สามารถสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ได้อีกครั้ง เมื่อสามารถคว้าแชมป์วอลเลย์บอลชิงแชมป์เอเชียนคัพมาครองเป็นครั้งแรกได้สำเร็จ ต่อมาใน พ.ศ. 2556 สร้างปรากฏการณ์สำคัญในการแข่งขันวอลเลย์บอลชิงแชมป์เอเชียที่ประเทศไทย เมื่อสามารถคว้าแชมป์ในการแข่งขันรายการนี้ได้ อีกครั้ง นับเป็นการคว้าแชมป์เอเชียเป็นครั้งที่ 2 สร้างความสุข ความภูมิใจให้กับประชาชนชาวไทยได้ทั้งประเทศ สืบเนื่องจากการจัดขบวนให้การต้อนรับการจัดรถแห่รอบเมือง ซึ่งจะมีประชาชนออกมาให้การต้อนรับมากมาย นอกจากนี้ ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนยังร่วมกันบริจาคเงิน เพื่อมอบเป็นรางวัลให้กับนักกีฬาวอลเลย์บอล ในฐานะสร้างความภูมิใจ และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ รวมทั้งสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในฐานะองค์กรหลักในการพัฒนากีฬาประเภทนี้ได้มีผู้สนับสนุนจากทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนเพิ่มขึ้นทุกปี จากความสนใจของประชาชน จึงมีรายการถ่ายทอดสดการแข่งขันให้ประชาชนทั่วไป ได้รับชมทั้งรายการแข่งขันภายในประเทศ และรายการแข่งขันระดับนานาชาติ

จากความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศ ประสบความสำเร็จมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก เช่น ด้านบุคลากร ด้านการจัดการ ด้านสนามกีฬา และอุปกรณ์ ด้านการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ ดังที่ (Kasem Nakhon, 1978) ได้กล่าวว่า การเตรียมทีม ให้พร้อมสำหรับการแข่งขันนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ หรือปัจจัยในการเตรียมทีมมากมาย ทั้งในเรื่องของการจัดการบริหาร บุคลากรของทีม งบประมาณ ทรัพยากร และวัสดุอุปกรณ์ การฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องทักษะทางกายภาพ ทักษะทางเทคนิค รวมทั้งต้องระดมความคิดความสามารถอย่างมากภายในการทำงาน ซึ่งต้องมีการใช้ความรู้ควบคู่กับจิตวิทยาไปพร้อมกัน ในการเตรียมทีมกีฬาผู้เกี่ยวข้องต้องอุทิศเวลากำลังกาย กำลังใจ ความคิดสร้างสรรค์ หรือแม้กระทั่งกำลังทรัพย์ เพื่อให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนาทีม และส่งเสริมให้นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย มีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ ในการแข่งขันมากขึ้น และเป็นทีมที่อยู่ในแนวหน้าของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย จำนวน 1,139 คน ซึ่งประกอบด้วย นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงที่เป็นที่เป็นตัวแทนระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับเยาวชนทีมชาติไทย ระดับเยาวชนทีมชาติไทย และระดับทีมชาติไทย

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 495 คน โดยการคัดเลือกแบบกำหนดจำนวนตัวอย่าง (Quota Sampling) นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทยจากทั่วประเทศไทย ประกอบด้วยนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงที่เป็นตัวแทนระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับเยาวชนทีมชาติไทย ระดับเยาวชนทีมชาติไทย และระดับทีมชาติไทย จากนั้นคัดเลือกแบบโควตา และแบบสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองและผู้ช่วย จำนวน 6 คน ใน 5 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคตะวันออกและกรุงเทพฯ ภาคกลาง และภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคเหนือ ระยะเวลาดำเนินการระหว่างเดือนมีนาคม พ.ศ. 2557 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2558

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย โดยผู้วิจัยพัฒนาข้อคำถามขึ้นเองโดยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (5 point-Likert Scale) แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬา วอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ปัจจัยแบบยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) รูปแบบ ตัวแปรต้น (X-model หรือ Exogenous Variables) ประกอบด้วยตัวแปรแฝง (Latent Variables) 5 ตัว ได้แก่ ด้าน ผู้นำองค์กรนโยบาย และแผนกลยุทธ์ ประกอบด้วย ตัวแปรที่สังเกตได้ (Observed Variables) จำนวน 9 ตัวแปร

ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย ตัวแปรที่สังเกตได้ (Observed Variables) จำนวน 4 ตัวแปร ด้านการฝึกซ้อมและแข่งขัน ประกอบด้วย ตัวแปรที่สังเกตได้ (Observed Variables) จำนวน 8 ตัวแปร ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา ประกอบด้วย ตัวแปรที่สังเกตได้ (Observed Variables) จำนวน 5 ตัวแปร ด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ ประกอบด้วย ตัวแปรที่สังเกตได้ (Observed Variables) จำนวน 7 ตัวแปร

ในการสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกในประเทศไทย ตัวแปรต้น ได้แก่ คะแนนปัจจัย (Factor Scores) ของ 5 ปัจจัย ได้แก่ ด้านผู้นำองค์กร นโยบาย และแผนกลยุทธ์ ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการฝึกซ้อมและแข่งขัน ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา และด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ ตัวแทนนักกีฬาโอลิมปิกหญิงระดับจังหวัด ตัวแทนนักกีฬาโอลิมปิกหญิงระดับภาค ตัวแทนนักกีฬาโอลิมปิกหญิงระดับเยาวชนทีมชาติไทย ตัวแทนนักกีฬาโอลิมปิกหญิงระดับเยาวชนทีมชาติไทย และตัวแทนนักกีฬาโอลิมปิกหญิงระดับทีมชาติไทย

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงในประเทศไทย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงในประเทศไทยเป็นคำถามระดับความสำคัญของความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงในประเทศไทย เป็นคำถามแบบประเมินค่า (Rating scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์, 2543 : 98-99)

ซึ่งเครื่องมือได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของคำถามและความเป็นปรนัย (Objectivity) พิจารณาความชัดเจนของภาษา คำถามตลอดจนตรวจสอบว่าคำถามแต่ละข้อเป็นตัวแทนพฤติกรรมที่ต้องการวัดและประเมินหรือไม่ โดยใช้สูตรคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Indexes of item objective congruence) ที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพ คือ .50 ขึ้นไป

ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุดโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = 0.7

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เพื่อวิเคราะห์สภาพจริงของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 เพื่อสำรวจปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์ (Confirmatory Factor Analysis : CFA) ส่วนที่ 3 สร้างสมการพยากรณ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกในประเทศไทย นักกีฬาโอลิมปิกหญิงที่เป็นตัวแทนระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับเยาวชนทีมชาติไทย ระดับเยาวชนทีมชาติไทย และระดับทีมชาติไทย โดยการวิเคราะห์สมการแบบถดถอยพหุคูณ (Multinomial Logistic Regression Analysis) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพจริงของกลุ่มตัวอย่าง การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกในประเทศไทย ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และอธิบายผลในรูปแบบความเรียงด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 2 การสำรวจปัจจัย ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัจจัยแบบยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) แนวคิดทฤษฎีอย่างหลากหลาย โดยเชื่อมโยงกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกในประเทศไทยเพื่อค้นหาตัวแปรแฝง (Latent Variable) จากโปรแกรมสำเร็จรูป Mplus 5.21 (Muthen & Muthen) ในการยืนยันปัจจัยมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกในประเทศไทย

ส่วนที่ 3 สร้างสมการเพื่อพยากรณ์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกในประเทศไทย (Multinomial Logistic Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกในประเทศไทยมีความสำคัญเรียงตามลำดับดังนี้

ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความสำคัญ ของปัจจัย	การจัด อันดับ
1. ด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ	4.56	0.72	มากที่สุด	1
2. ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา	4.56	0.70	มากที่สุด	2
3. ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.55	0.68	มากที่สุด	3
4. ด้านการฝึกซ้อมและแข่งขัน	4.55	0.67	มากที่สุด	4
5. ด้านผู้นำองค์กร นโยบายและแผน	4.51	0.78	มากที่สุด	5
รวม	4.54	0.71	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่าปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกในประเทศไทยโดยรวมมีระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D = 0.71) โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสนับสนุนและสวัสดิการ ($\bar{x} = 4.56$, S.D = 0.72) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา ($\bar{x} = 4.56$, S.D = 0.70) ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 4.55$, S.D = 0.68) ด้านการฝึกซ้อม และการแข่งขัน ($\bar{x} = 4.55$, S.D = 0.67) และด้านผู้นำองค์กร นโยบาย และแผน ($\bar{x} = 4.51$, S.D = 0.78)

ตารางที่ 2 ผลการทำนายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงเป็นตัวแทนนักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติไทยเปรียบเทียบกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงที่เป็นตัวแทนนักกีฬาระดับภาค

ตัวแปรอิสระ	สัมประสิทธิ์ถดถอย B	สัมประสิทธิ์มาตรฐานถดถอย (EXP B)	95% Wald Confidence Interval for Exp(B)		p-Values
			Lower	Upper	
1. ด้านผู้นำองค์กร นโยบายและแผน (a_l)	0.654	1.923	0.861	4.291	0.000*
2. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (a_f)	0.062	1.064	0.630	1.797	0.000*
3. ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขัน (a_p)	-0.561	0.571	0.247	1.317	0.000*
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา (a_d)	-0.156	0.856	0.378	1.936	0.003*
5. ด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ (a_s)	-0.006	0.994	0.428	2.310	0.000*
(ค่าคงที่)	-1.273				0.000

Chi-Square=598.957, D.F. =20, Sig. = 0.05, Cox and Snell R² = 0.601

โดยสมการพยากรณ์คือ = -1.273 +.654 (a_l) +.062 (a_f) -.561 (a_p) -.156 (a_d) -.006 (a_s)

ตารางที่ 3 ผลการทำนายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงเป็นตัวแทนนักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติไทย เปรียบเทียบกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงที่เป็นตัวแทนนักกีฬาระดับภาค

ตัวแปรอิสระ	สัมประสิทธิ์ถดถอย B	สัมประสิทธิ์มาตรฐานถดถอย (EXP B)	95% Wald Confidence Interval for Exp(B)		p-Values
			Lower	Upper	
1. ด้านผู้นำองค์กร นโยบายและแผน (a_l)	-1.134	0.322	0.175	0.592	0.000 ^a
2. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (a_f)	-0.476	0.621	0.365	1.057	0.000*
3. ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขัน (a_p)	0.562	1.754	0.779	3.950	0.000*
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา (a_d)	0.919	2.506	1.043	6.021	0.000*
5. ด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ (a_s)	-0.339	0.712	0.301	1.684	0.000*
(ค่าคงที่)	-1.709				0.000

Chi-Square=598.957, D.F. =20, Sig. = 0.05, Cox and Snell R² = 0.601

โดยสมการพยากรณ์คือ = -1.709 -1.134 (a_l) -.476 (a_f) +.562 (a_p) + .919 (a_d) -.339 (a_s)

ตารางที่ 4 ผลการทำนายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงตัวแทนระดับทีมชาติไทย เปรียบเทียบกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงที่เป็นตัวแทนระดับภาค

ตัวแปรอิสระ	สัมประสิทธิ์ถดถอย B	สัมประสิทธิ์มาตรฐานถดถอย (EXP B)	95% Wald Confidence Interval for Exp(B)		p-Values
			Lower	Upper	
1. ด้านผู้นำองค์กร นโยบายและแผน (a_u)	-0.878	0.416	0.172	1.003	0.000*
2. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (a_f)	-0.591	0.554	0.241	1.270	0.001*
3. ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขัน (a_p)	1.503	4.494	1.304	15.490	0.000*
4. ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา (a_d)	0.625	1.868	0.535	6.526	0.000*
5. ด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ (a_s)	-1.100	0.333	0.125	0.885	0.000*
(ค่าคงที่)	-2.705				0.000

Chi-Square=598.957, D.F. =20, Sig. = 0.05, Cox and Snell R^2 = 0.601

โดยสมการพยากรณ์คือ = -2.705 -.878 (a_u) -.591 (a_f) +1.503 (a_p) + .625 (a_d) -1.100 (a_s)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยใน 3 ข้อดังกล่าว นำไปสู่การอภิปรายผลใน 2 ข้อหลักเพื่อให้มีความสอดคล้องกันดังนี้
1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย และ 2. ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย

1. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย พบว่า

1.1 ปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา มีความสำคัญที่ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 มีความสำคัญอยู่ในอันดับที่ 1 โดยปัจจัยย่อยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 1) มีการส่งผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ทีมวอลเลย์บอลไปอบรมวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติอย่างสม่ำเสมอ 2) มีการเปิดโอกาสให้บุคลากรเดินทางไปต่างประเทศเพื่อสร้างประสบการณ์ในระดับนานาชาติ 3) มีการติดตามปรับปรุง และประเมินผลการดำเนินงานในด้านการบริหารจัดการทีม และด้านการฝึกซ้อมทุกระยะ

แสดงให้เห็นว่า ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาจะต้องพัฒนาผู้ฝึกสอน คณะทำงาน และตัวนักกีฬาเองด้วย เช่น การส่งผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ทีมวอลเลย์บอลไปอบรมในระดับนานาชาติอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรเดินทางไปต่างประเทศเพื่อสร้างประสบการณ์ในระดับนานาชาติ พร้อมทั้งมีการส่งเสริมให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาแก่ผู้ฝึกสอนเพื่อนำไปพัฒนาสมรรถภาพของนักกีฬา สอดคล้องแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากร

มนุษย์ การที่องค์กรจะกระทำการกิจหลักให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้นหน่วยงานจำเป็นจะต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพในปริมาณที่เหมาะสมกับงาน ดังนั้น การบริหารทรัพยากรมนุษย์ จึงจัดเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงาน เพราะบุคลากรเป็นผู้จัดหาและใช้ทรัพยากรบริหารอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเงิน วัสดุ อุปกรณ์ และการจัดการ ซึ่งถ้าองค์กรเริ่มต้นด้วยการมีบุคลากรที่ดี มีความสามารถ ปัจจัยด้านอื่นๆ ก็จะดีตามมา สอดคล้องกับ (Sonthaya Simlamad, 2004) พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกชนิด ตลอดผู้นำทางด้านการออกกำลังกาย จะต้องเป็นผู้มีความรอบรู้หลักพื้นฐานการประเมินสมรรถภาพทางกายและทางจิตใจ โดยเฉพาะสมรรถภาพทางกายจะถูกนำมาวางแผนกำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อมอย่างมีเหตุผลที่เป็นวิทยาศาสตร์ มีความถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของนักกีฬาแต่ละคนสามารถพัฒนานักกีฬาได้อย่างปลอดภัย ผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องมีศิลปะในตัวเอง ในการทำงานตามบทบาทหน้าที่ให้บรรลุผลสำเร็จต้องบูรณาการความรู้จากสาขาต่างๆ อาทิ กายวิภาค สรีรวิทยา เคมี โภชนาการ จิตวิทยา จิตวิทยาการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา ชีวกลศาสตร์อื่นๆ เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านการสนับสนุนและสวัสดิการกีฬา มีความสำคัญที่ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 มีความสำคัญอยู่ในอันดับที่ 2 โดยปัจจัยย่อยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 1) มีการจัดกองทุน สนับสนุน นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยหลังจากหมดภาระกิจการแข่งกีฬา 2) มีการจัดหาเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงให้นักกีฬาอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ 3) มีการจัดที่พัก อาหาร ชุดฝึกซ้อม ชุดแข่งขันอย่างเหมาะสมให้นักกีฬา

แสดงให้เห็นว่า การสนับสนุนและสวัสดิการกีฬา คือ มีการจัดกองทุน สนับสนุน นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทยหลังจากหมดภาระกิจการแข่งกีฬา มีการจัดหาเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงให้นักกีฬาอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ มีการจัดที่พัก อาหาร ชุดฝึกซ้อม ชุดแข่งขันอย่างเหมาะสมให้นักกีฬา สอดคล้องกับ (Suebsai Bomwirabutra, 2000) พบว่า การสนับสนุน และการส่งเสริมจากภาคส่วนต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะผลักดันให้นักกีฬาสมาคมกีฬาก้าวไปสู่ สอดคล้องกับ (Chaiyasith Pavilas et. al., 2007) พบว่า ปัจจัยหลักที่สำคัญเกี่ยวข้องในการพัฒนาเยาวชนให้เป็นนักกีฬาชั้นเยี่ยมระดับโลก ได้แก่ พันธุกรรม สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเกื้อหนุนให้เกิดผลสำเร็จ ในประเทศอังกฤษนักกีฬาเยาวชนชั้นแนวหน้าในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ พบว่าปัจจัยสำคัญได้แก่ ตัวนักกีฬาสมาชิกในครอบครัวที่สนับสนุนและส่งเสริมอย่างจริงจัง รวมทั้งสโมสรและการมีผู้ฝึกสอนที่ดี สอดคล้องกับ (Naruepon Wongchaturphat, 2011) พบว่า การสนับสนุนและการส่งเสริมจากพ่อแม่ช่วยให้ลูกเล่นกีฬาเก่งขึ้น การเริ่มต้นเล่นกีฬาของเด็กนั้นเกิดจากความสนุกสนานได้เล่นกับเพื่อน และความชอบในกีฬานั้นเป็นความรู้สึก ที่เกิดขึ้นในใจเด็กเหล่านั้นเมื่อโตขึ้น มีประสบการณ์จากสังคมนอกข้าง การเรียนรู้มีหลายสถานการณ์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น เพื่อน ผู้ฝึกสอนกีฬา และผู้ปกครอง นักกีฬาเพื่อการแข่งขัน เริ่มจริงจังกับการฝึกซ้อมมากขึ้น มีเป้าหมายเพิ่มขึ้น ใช้เวลานานขึ้นในการฝึกซ้อม เหนื่อย เมื่อล้าจากการใช้พลังงานมากขึ้น การแข่งขันทำให้เกิดความกดดัน เรียนรู้การแพ้การชนะ มีความหวังจากคนที่เกี่ยวข้อง มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และความรู้สึกที่มีกับตนเอง

3. ปัจจัยด้านการฝึกซ้อม และการแข่งขัน มีความสำคัญที่ระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 มีความสำคัญอยู่ในอันดับที่ 3 โดยปัจจัยย่อยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 1) มีการวางแผนการฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน มีความเหมาะสมกับสมรรถภาพของนักกีฬา 2) มีการนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง มาใช้ในการฝึกซ้อม และแข่งขัน เช่น นักจิตวิทยาการกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ มาประจำทีม 3) มีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนานักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงสู่ความสำเร็จ

แสดงให้เห็นว่า ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขัน ผู้บริหารสมาคมที่ตินั้นจะต้องจ้างผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถในการวางแผนการฝึกซ้อมที่เฉพาะเจาะจงสำหรับชนิดกีฬานั้น โดยผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความสามารถในการวางแผนการฝึกซ้อมทั้ง ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว ตลาดฤดูกาล พร้อมทั้ง การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยในการฝึกซ้อมตลอดฤดูกาล และต้องมีการวางแผนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อพัฒนานักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนานักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงสู่ความสำเร็จ สอดคล้องกับ (Kiatisak, 2004) พบว่า การวางแผนที่ดีต้องมีลักษณะยืดหยุ่น และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) การวางแผนเป็นช่วงๆ เหมาะสมสำหรับการเพิ่มทักษะบางอย่างให้แก่ผู้เล่น ซึ่งมีความจำเป็นที่ต้องการพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เล่นใหม่ๆ 2) การแผนเป็นหน่วย เป็นการเตรียมการฝึกเป็นช่วงๆ อย่างต่อเนื่องซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องจัดให้เหมาะสมกับอายุ และความสามารถของผู้เล่นในแต่ละกลุ่ม 3) การวางแผนเป็นปี เป็นการวางแผนที่เตรียมไว้ตลอดระยะเวลา 12 เดือน ระยะเวลาของการฝึก สอดคล้องกับ (Ane Changnoi, 1984) พบว่า การวางแผนจะต้องประกอบด้วย 1) ด้านบุคลากร คือ ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิค และทักษะกีฬา การที่ได้ผู้เชี่ยวชาญทางทักษะกีฬาแต่ละประเภทจะช่วยกระตุ้นในการถ่ายทอดทักษะกีฬาขั้นก้าวหน้าให้แก่ทีม ทั้งนี้จะต้องรู้วิธีการควบคุมทีมรู้จักถ่ายทอดทักษะ มีจิตวิทยาในการฝึกซ้อม เข้าใจหลักการต่างๆ ทางพลศึกษาได้เป็นอย่างดี 2) ด้านสถานที่และอุปกรณ์ การแข่งขันกีฬาระหว่างหน่วยงาน เป็นการฝึกหัดทักษะกีฬา เพื่อให้มีมาตรฐานก้าวหน้า สถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม จะต้องได้มาตรฐานปลอดภัยใช้ได้สะดวก ผู้บริหารต้องมีทักษะที่ดี และส่งเสริมการกีฬาของหน่วยงานอย่างแท้จริงโดยพิจารณาให้รอบคอบทั้งด้านการสร้าง การบำรุงรักษา ตลอดจนการจัดตารางการใช้อย่างเป็นระบบนอกจากนี้การบำรุงรักษา และการซ่อมแซมจะต้องมีงบประมาณสนับสนุนต่อเนื่อง 3) การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม การพัฒนาการกีฬาในระดับต่างๆ จะต้องกำหนดให้เหมาะสม ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการเรียนของนักกีฬาที่เป็นนักเรียน การจัดทำตารางการฝึกซ้อมจะต้องยืดหยุ่นให้เหมาะสม สอดคล้องกับ (Sports Authority of Thailand, 2005) พบว่า ในการทำแผน การฝึกซ้อม จำเป็นจะต้องคำนึงถึงระดับของผู้เล่น และการวางแผนการฝึกซ้อมเป็นระยะๆ ได้แก่ 1) ระยะการเปลี่ยนแปลง ทบทวนสิ่งที่เคยฝึกมาแล้ว 2) ระยะการฝึก 3) ระยะปรับปรุงให้ดีขึ้น 4) ระยะการเล่น

4. ปัจจัยด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสำคัญที่ระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 มีความสำคัญอยู่ในอันดับที่ 4 โดยปัจจัยย่อยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 1) การมีสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมที่มีมาตรฐานเดียวกันกับสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน 2) การมีสถานที่ฝึกซ้อมที่ทันสมัย สะดวกสบายต่อการใช้นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง การมีสถานที่ฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยต่อนักกีฬา 3) การมีสถานที่ฝึกซ้อมที่สะดวกสบายไม่ยุ่งยากต่อการเข้าใช้ของนักกีฬาเพื่อพัฒนาทักษะ

แสดงให้เห็นว่า ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีสถานที่ฝึกซ้อมที่ทันสมัย สะดวกสบาย ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัยต่อนักกีฬา การเข้าใช้ไม่ยุ่งยาก เพื่อพัฒนาทักษะนักกีฬา และควรมีสถานที่ฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐานเดียวกับสถานที่แข่งขัน จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จได้อีกทางหนึ่ง สอดคล้องกับ (Rachanee Kwanboonchan, 2004) พบว่า ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการจัดสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาให้เพียงพอกับความต้องการ รวมทั้งการบริการและอำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาและแข่งขันกีฬาให้มากที่สุด สอดคล้องกับ (Ane Changnoi, 2014) พบว่า ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ การแข่งขันกีฬาระหว่างหน่วยงานเป็นการฝึกหัดทักษะกีฬา เพื่อให้มีมาตรฐานก้าวหน้า สถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม จะต้องได้มาตรฐานปลอดภัยใช้ได้สะดวก ผู้บริหารต้องมีทักษะที่ดี และส่งเสริมการกีฬาของหน่วยงานอย่างแท้จริงโดยพิจารณาให้รอบคอบทั้งด้านการสร้าง การบำรุง รักษา ตลอดจนการจัดตารางการใช้อย่างเป็นระบบนอกจากนี้การบำรุงรักษา สอดคล้องกับ (Volleyball Association of Thailand, 2013) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์สมาคมวอลเลย์บอล ได้กล่าวไว้ในแผนยุทธศาสตร์สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยไว้ว่า การที่จะทำให้ให้นักกีฬาวอลเลย์บอลประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมี การเพิ่มจำนวนนักกีฬาและบุคลากรกีฬาวอลเลย์บอลที่มีคุณภาพ ต้องอาศัยกระบวนการต่างๆ มาดำเนินการในการบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณ สถานที่และอุปกรณ์และการบริหารจัดการการแข่งขัน การฝึกซ้อม มาบูรณาการทำให้นักกีฬามีผลในการแข่งขันระดับนานาชาติที่ดี และทำให้สามารถก้าวไปสู่กีฬาอาชีพได้อย่างยั่งยืน

5. ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร นโยบาย และแผน มีความสำคัญที่ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 มีความสำคัญอยู่ในอันดับที่ 5 โดยปัจจัยย่อยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 1) การมีผู้นำที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการทีมเข้ามาบริหารทีม 2) การมีผู้นำเป็นที่การยอมรับทางสังคม และหาผู้สนับสนุนทีมวอลเลย์บอลมาเป็นผู้บริหารจัดการทีม 3) มีการวางแผน หรือนโยบายในการพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ทีม

แสดงให้เห็นว่า ด้านผู้นำ นโยบาย และแผน ควรมีผู้นำองค์กร ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารจัดการองค์กร เป็นที่ยอมรับทางสังคม พร้อมทั้งต้องมีการวางแผนนโยบาย วางแผนยุทธศาสตร์ กฎ ระเบียบ หน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน และจะต้องมีการประเมิน ปรับปรุง ผลการปฏิบัติเป็นระยะเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับ (Wichit Awakun, 1990) นอกจากนี้ยังมีผู้ได้กล่าวถึงความหมายของผู้นำในทำนองเดียวกัน ดังเช่น (Kiti Kyakkanon, 1987) อธิบายว่า ผู้นำก็คือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับการยกย่องขึ้นกล่าวคือ เป็นผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับการยกย่องขึ้น กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีความไว้วางใจให้เป็น หัวหน้ามีอำนาจในการตัดสินใจ เป็นผู้ที่มีศิลปะที่สามารถครองใจเหนือกว่าคนอื่นๆ และบุคคลนั้นยอมรับให้ความไว้วางใจอย่างเต็มที่ที่จะกระทำตาม ไม่ว่าจะไปในทางที่ดีหรือเลว

2. พยากรณ์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย ดังมีรายละเอียดดังนี้

สมการที่ 1 ทำนายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงเป็นตัวแทนนักกีฬาระดับยูชนทีมชาติไทย เปรียบเทียบกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงที่เป็นตัวแทนนักกีฬาระดับภาค จากคะแนนปัจจัย (Factor Scores) ของ 5 ปัจจัย ได้แก่ ด้านผู้นำองค์กร นโยบาย และแผน ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขัน ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา และด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงตัวแทนระดับยูชนทีมชาติไทยกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงตัวแทนระดับตัวแทนภาค พบว่า ปัจจัยด้านผู้นำองค์กร นโยบาย และแผน มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีสมการพยากรณ์คือ $\hat{Y} = -1.273 + .654 (a_l) + .062 (a_f) - .561 (a_p) - .156 (a_d) - .006 (a_s)$

แสดงให้เห็นว่า การที่ให้นักกีฬาโอลิมปิกหญิงยูชนทีมชาตินั้นประสบความสำเร็จ ต้องอาศัยผู้นำที่มีความรู้ความสามารถในการบริหาร และวางแผน กลยุทธ์ต่างๆ ให้เหมาะสมพร้อมทั้งต้องมีสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ให้นักกีฬาเหล่านี้ทำการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ มีการจัดสวัสดิการต่างๆ เพื่อรองรับตามลำดับ

สมการที่ 2 ทำนายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงเป็นตัวแทนนักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติไทย เปรียบเทียบกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงเป็นตัวแทนนักกีฬาระดับภาค (Factor Scores) ของ 5 ปัจจัย ได้แก่ ด้านผู้นำองค์กร นโยบาย และแผน ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขัน ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา และด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ พบว่า ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขัน และ ปัจจัยด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีสมการพยากรณ์คือ $\hat{Y} = -1.709 - 1.134 (a_l) - .476 (a_f) + .562 (a_p) + .919 (a_d) - .339 (a_s)$

แสดงให้เห็นว่า การที่ให้นักกีฬาโอลิมปิกหญิงเยาวชนทีมชาตินั้นประสบความสำเร็จ จะต้องมีการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา คือ มีการส่งผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ทีมวอลเลย์บอลไปอบรมวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างสม่ำเสมอ มีการพัฒนาความรู้ และประสบการณ์ด้วยการอบรมให้บุคลากรภายในทีมวอลเลย์บอล มีการเปิดโอกาสให้บุคลากรเดินทางไปต่างประเทศเพื่อสร้างประสบการณ์ในระดับนานาชาติ มีการส่งผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทยไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ พร้อมทั้งต้องมีสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ให้นักกีฬาเหล่านี้ทำการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ มีการจัดสวัสดิการต่างๆ เพื่อรองรับตามลำดับ

สมการที่ 3 ทำนายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงตัวแทนระดับทีมชาติไทย เปรียบเทียบกับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาโอลิมปิกหญิงที่เป็นตัวแทนระดับภาค จากคะแนนปัจจัย (Factor Scores) ของ 5 ปัจจัย ได้แก่ ด้านผู้นำองค์กร นโยบาย และแผน ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการฝึกซ้อม และแข่งขัน ด้านการพัฒนา

บุคลากรทาง การกีฬา และด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ พบว่า ปัจจัยด้านการฝึกซ้อมและแข่งขัน มีความสำคัญสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา และ ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสมการพยากรณ์คือ $\hat{Y} = -2.705 - 0.878 (a_l) - 0.591 (a_f) + 1.503 (a_p) + 0.625 (a_d) - 1.100 (a_s)$

แสดงให้เห็นว่า การที่ให้นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงทีมชาตินั้นประสบความสำเร็จ จะต้องมีการนำปัจจัยด้านการฝึกซ้อมและแข่งขัน คือ การนำโปรแกรมการฝึกซ้อมที่มีรูปแบบ มีความเฉพาะเจาะจง และมีแผนการฝึกซ้อมทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ตลอดจนการจัดการแข่งขัน มีการนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน ต้องมีการพัฒนาบุคลากรทางกีฬา คือ มีการส่งผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ทีมวอลเลย์บอลไปอบรมวอลเลย์บอล ในระดับนานาชาติอย่างสม่ำเสมอ มีการพัฒนาความรู้ และประสบการณ์ด้วยการอบรมให้บุคลากรภายในทีมวอลเลย์บอล มีการเปิดโอกาสให้บุคลากรเดินทางไปต่างประเทศเพื่อสร้างประสบการณ์ในระดับนานาชาติ มีการส่งผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทยไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติพร้อมทั้งต้องมีสถานที่วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ปัจจัยที่ศึกษานี้เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในแนวกว้าง ในการพัฒนากีฬาวอลเลย์บอลหญิงของประเทศไทยเท่านั้น ในแต่ละองค์ประกอบจะมีหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีปฏิบัติและรายการอื่น โดยรายละเอียดเป็นการเฉพาะ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องกับวอลเลย์บอลต้องทำการศึกษา ในการใช้ปัจจัยดังต่อไปนี้

(1) ด้านผู้นำน้องครุ นโยบาย และแผน มีการวางแผน หรือนโยบายในการหาผู้สนับสนุนระดับต่างๆ มีการจัดประชุมสัมมนา เพื่อรับทราบอุปสรรค ปัญหา และการแก้ไข ให้กับองค์กรที่เกี่ยวข้อง ผู้นำเป็นที่ยอมรับทางสังคม และหาผู้สนับสนุนทีมวอลเลย์บอลมาเป็นผู้บริหารจัดการทีมตามลำดับ

(2) ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมที่มีมาตรฐานเดียวกันกับสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขัน มีสถานที่ฝึกซ้อมที่ทันสมัยสะดวกสบายต่อการใช้นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง และมีสถานที่ฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐานมีความปลอดภัยต่อนักกีฬาตามลำดับ

(3) ด้านการฝึกซ้อม และการแข่งขัน มีการประเมินตัวชี้วัดเพื่อปรับปรุงแผนในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนานักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงสู่ความสำเร็จ และมีการส่งทีมนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิง เข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศตามลำดับ

(4) ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา มีการพัฒนาความรู้ และประสบการณ์ ด้วยการอบรมให้บุคลากรภายในทีมวอลเลย์บอล มีการเปิดโอกาสให้บุคลากรเดินทางไปต่างประเทศเพื่อสร้างประสบการณ์ในระดับนานาชาติ และมีการส่งผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของประเทศไทยไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติตามลำดับ

(5) ด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ มีการให้ทุนการศึกษาแก่นักกีฬา มีการจัดระบบการศึกษาพิเศษสำหรับนักกีฬา และมีการจัดค่ายรักษาพยาบาลให้นักกีฬาอย่างเหมาะสม ตามลำดับ

2. การนำปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จนี้ไปใช้ ในการพัฒนานักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในระดับต่างๆ ดังต่อไปนี้

(1) ปัจจัยที่ทำให้นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงประสบความสำเร็จในระดับเยาวชนทีมชาติ คือ ด้านผู้นำองค์กร นโยบาย และแผน ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ ตามลำดับ

(2) ปัจจัยที่ทำให้นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงประสบความสำเร็จในระดับเยาวชนทีมชาติ คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬา ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสนับสนุนและสวัสดิการ ตามลำดับ

(3) ปัจจัยที่ทำให้นักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงประสบความสำเร็จในระดับเยาวชนทีมชาติ คือ ด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาและด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาวอลเลย์บอลหญิงในระดับอาชีพ

References

- Ane Chang Noi. (1984). *Development of physical education and sports in higher education institutions. Journal of the Faculty of Education.* 12 (1): 179-187; January. [in thai]
- Chaiyasith Pavilas, Chalermchai Watcharaporn and Suwat Sitthisom. (2007). *Sports science for Sepak Takraw sport.* Training for the Sepak Takraw Sport trainer (B-License) No.2 International Professional Takraw Sports Development Institute.
- Chelladurai, P. (2006). *Human Resource Management in Sport and Recreation.* (2nd ed.). United States: Human Kinetics.

- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper & Row.
- Kasem Nakhon. (2521). “Physical Education: Sport” *Journal of Health Education Physical Education and Recreation*. 4: 70-71; July. [in thai]
- Kiatissak. (2004). *Conditions and problems of preparing male volleyball teams to participate in physical education sports competition Of Thailand No. 29*. Master of Education thesis Bangkok Srinakharinwirot University. [in thai]
- Kiti Kyakkanon. (1987). *Leadership Techniques*. (2nd edition). Bangkok: Chet Printing. [in thai]
- Naruphon Wongchaturapha. (2011). “How can parents help their children play better? Sports Psychology Perspective”. *Sports Science Substances*, 12 (130): 5-6. [in thai]
- Prachoom Rodprasert. (2000). *Policy and planning, principles and theories*. (4th edition). Bangkok: Netik Printing. [in thai]
- Rachanee Kwanboonchan. (2004). *Developing the Sport Development Plan for Excellence*. Research report Bangkok: Sports Authority of Thailand. [in thai]
- Sonthaya Simlanad. (2004). *Principles of sports training for sports trainers*. Bangkok: Publishing House Chulalongkorn University. [in thai]
- Sports Authority of Thailand. (2005). *Volleyball training guide*. Bangkok: Art Progress Limited Partnership. [in thai]
- Suebsai Boonwirabutra, (2000). *Sports Psychology*. Chonburi: Chonburi Physical Education College. [in thai]
- Volleyball Association of Thailand. (2012). *Volleyball Strategic Plan 2013-2017*. Bangkok: Ekkamai printing and stickers. [in thai]
- Wichit Awakun. (1990). *Interpersonal Techniques*. Bangkok: O S. Prince House. [in thai]

Received : 11 October 2018

Revised : 27 December 2018

Accepted : 21 January 2019